

[Guldberg.]

gerne meddele, at vi ligesom sidst kan gå ind for, at vi får gjort det færdig, og at vi så ser at få truffet beslutning om, på hvilken måde kernekraft kan anvendes til at varetage en del af Danmarks elforsyning.

Jeg advarede sidst imod, at man under dække af en såkaldt oplysningskampagne kunne risikere at blive udsat for, hvad jeg kaldte en flom af pseudovidenskabelige forklaringer og politisk inspirerede forsøg på at forvirre både politikere og offentlighed med en debat om tekniske og naturvidenskabelige spørgsmål, som vi naturligvis hverken kan eller selv skal være sagkyndige i. Jeg vil da gerne sige, at forventningerne er blevet mere end opfyldt.

Til gengæld har det måske gjort sin nytte ved, at man har fået klarhed over, at der er politiske kræfter, som ofte under dække endda af sagkundskab er sat ind, og at de til forveksling ligner nogle af dem, vi møder i en række andre spørgsmål — jeg tror, undervisningsministeren vil kunne nikke genkendende af og til — hvor der er mulighed for at underminere og vanskeliggøre nødvendige beslutninger i dansk folkestyre eller vort uddannelsesvæsen eller på vort arbejdsmarked. Det er i virkeligheden kun de meget specielle vanskelige tekniske og videnskabelige forhold, der er skyld i, at så mange andre vel i begyndelsen har ladet sig rive med i denne øvelse.

Jeg skal for venstres vedkommende for det første slå fast, at indtil videre og et godt stykke frem i tiden er der ikke nogen anden rimelig mulighed for at sikre dansk beskæftigelse, erhvervsliv og økonomi end den, der består i en udbygning af vores energiforsyning og dermed også til i et vist omfang, i den periode, der kommer, at anvende kerneenergi i de kendte former.

For det andet at man kan vælge forskellige tekniske fremgangsmåder, men man kan vælge mellem forskellige, som alle er indrettet sådan, at sikkerhedsmæssige krav og miljømæssige krav kan tilgodeses med mindst lige så stor sandsynlighed som den, der er gældende ved de almindelige energiformer. For det tredje at vi her i landet i forhold til andre lande har ofret usædvanlig meget på at have højt kvalificerede folk, som har arbejdet med disse problemer i mange år, og der har mange gange fra denne

talerstol — jeg har såmænd også selv været med til det — været rettet kritik mod dansk forskningspolitik for i overvældende grad at have tilgodeset dette område. Det er ejendommeligt, at man så kan komme ud for nu bagefter, hvor det skal bruges, at nogle siger, vi er dårligt hjulpet. Det er da heller ikke tilfældet. Vi er netop usædvanlig godt hjulpet, og derfor har vi de folk, som kan råde os i de praktiske og videnskabelige spørgsmål; vi har sørget for dette i god tid. Det er ikke spørgsmål, vi selv skal være eksperter i, og det er i øvrigt heller ikke, når vi bliver på de faglige, tekniske og videnskabelige områder, spørgsmål, der lader sig afgøre ved afstemning.

Vi beskæftiger os heller ikke med noget, som er et specielt dansk problem, og alle andre lande, der har haft lejlighed til at tage stilling, er kommet til det samme resultat som det, vores sagkyndige anbefaler.

For det sidste, når vi skal tage stilling til de forskellige tekniske muligheder, og hvis vi kan forudsætte, at sikkerheds- og miljømæssige hensyn stort set er lige, vil jeg gøre opmærksom på, at der kan blive tale om ikke alene en økonomisk bedømmelse, men også en politisk bedømmelse, og her lægger jeg vægt på, at der ved valg af teknologi også kan blive tale om at vælge en kreds af samarbejdspartnere, og at dette kan få en vis politisk betydning.

Debatten i sommer har ikke været spildt — den har nok været skæv — men den har afsløret, også hvor ensidigt og politisk et forsøg der er blevet gjort på at få folketinget til at handle i strid med befolkningens interesser. Vores opfattelse er, at tiden nu må være inde til at træffe en afgørelse og gøre det hurtigst muligt.

Kjærulff-Schmidt (FP):

Fremskridtspartiet er enig i, at det er rigtigt, at den igangværende debat om anvendelse af atomkraft her i landet nu snart finder sin afslutning. Der er gennemført et oplysningsarbejde. Det må utvivlsomt suppleres med oplysningsarbejde ikke mindst i tv, men der er ikke væsentlige argumenter, som taler for at udskyde den principielle beslutning ret meget længere. Vort erhvervsliv og ikke mindst hele el- og kraftforsyningssektoren bør nu meget snart kunne disponere efter, om vi i 1980'erne og